Rudolf Steiner

SZELLEMI LÉNYEK MŰKÖDÉSE AZ EMBERBEN

Regulus Art

RUDOLF STEINER

SZELLEMI LÉNYEK MŰKÖDÉSE AZ EMBERBEN

Tizenhárom, Berlinben tartott előadás

1908. január 6. és június 11. között

GA 102

Regulus Art
2014

A mű eredeti címe:
Das Hereinwirken geistiger Wesenheiten in den Menschen.

A fordítás a Rudolf Steiner Verlag, Dornach/Svájc 1974-es kiadása alapján készült. (GA 102)

Fordította: Drahos Sándor

Lektorálta: dr. Kellner Ágnes

Korrektúra: Vincze Zsuzsanna

Első magyar nyelvű kiadás

Sorozatszerkesztő: Lesti László

Borítókép: Cseri Krisztina

Nyomdai kivitelezés: Progresso Print Kft.

© Regulus Art Kft, Budapest, 2014

www.szellemtudomany.hu

www.regulusart.hu

Minden jog fenntartva

ISBN 978-963-89887-0-6

Az antropozófiai orientáltságú szellemtudomány alapját Rudolf Steiner (1861–1925) közreadott írásművei képezik. Mindezek mellett 1900–1924 között számos előadást és kurzust is tartott, részben nyilvánosakat, eleinte a Teozófiai, később az Antropozófiai Társaság tagjai részére. Nyilvános előadásait nem kívánta írásban rögzíteni, mivel azokat „szóbeli, nem nyomtatás céljára szánt" közlésekként kezelte. Miután azonban a hallgatóság részéről egyre több „hibás jegyzet" készült és került terjesztésre, úgy vélte, szabályoznia kell az elhangzottak rögzítését. E feladattal Marie Steiner von Sieverst bízta meg. Az ő dolga volt a gyorsírók kijelölése és a leírások (stenográfiák) rendezése, azoknak a kiadáshoz szükséges áttekintése. Mivel Dr. Steiner idő híján csak ritkán tudta a lejegyzéseket átnézni, minden kiadásnál figyelembe kell vennünk a következő megjegyzését: „Kénytelenek vagyunk elismerni, hogy az általam nem ellenőrzött írásokban hibák találhatók."

A tagoknak tartott előadásokkal kapcsolatban, amelyeknek lejegyzései csak belső használatra voltak hozzáférhetők, valamint a nyilvánosan kiadott írásai közötti kapcsolatról Rudolf Steiner önéletrajzában találunk utalásokat („Életutam", 35. fejezet). Az ott elmondottak érvényesek az egyes szakterületek kurzusaira is, amelyek csak korlátozott számú és a szellemtudomány alapjait már ismerő hallgatóság előtt folytak.

Marie Steiner (1867-1948) halála után az általa megadott irányvonalak szerint kezdődött meg Rudolf Steiner összes művének (GA) teljes kiadása. E kötet az összkiadás része.

TARTALOM

Első előadás, *Berlin, 1908. január 6*.....**13.old**.

A szellemi lények működése életünkben. Az asztrálsík és a devahán lényei. Az állatok, a növények és az ásványok csoportlelkei. Jóindulatú és rosszindulatú Hold-, Mars- és Vénusz-lények. A találékony és vad Szaturnusz-lények. Ezeknek az elemi lényeknek a különböző hatása a Földre és az emberre. A bélnedv, a nyirok és a vér mint más planéták lényeinek a testei. A Szaturnusz-szellemek hatása az érzékszerveken keresztül (szaglás, parfümök). A tüdő és a máj ellentéte. A Prométheusz-monda.

Második előadás, *1908. január 27*.....**29.old.**

Planéta-lét, Nap-lét és állatövi-lét, mint kozmikus fejlődési fokok. „Idő" és „Tartam". A Szaturnusz mint planetáris állapotunk hajnalpírja. Létrejötte mint az állatöv „áldozata". Az állatöv felemelkedő és leszálló erői. Az ember és a magasabb lények hét tagja. Az ember mint befogadó lény, és a magasabb lények mint teremtő lények. A Mérleg-csillagkép jelentősége az ember én-fejlődésében. Krisztus mint „Misztikus Bárány" és az ember. Összefüggésük az állatövben.

Harmadik előadás, *1908. február 15*.....**41.old.**

A Kant-Laplace-elmélet és a teozófia. A Föld korábbi megtestesülései mint a szellemi lények tettei. Csatlakozó és visszamaradó lények. Az állatvilág eredete. A Nap és az Uránusz, a Szaturnusz és a

Jupiter bolygók elválása mint a szellemi lények lakhelyei. A Mars átvonulása és a vas. A Hold elválása, és kapcsolódása Jehovához, a Napszellemhez. A Vénusz- és Merkúr-lények mint az emberek tanítói. A Mars hatása az érzőlélekre, a Merkúr hatása az értelmi lélekre és a Jupiter hatása a tudati lélekre.

Negyedik előadás, *1908. február 29*……**57.old.**

A régi Szaturnusz hő-eleme. A formaszellemek létrehozzák az emberi fizikai testének első kezdeményeit a Szaturnuszon. Kronosz és Gaia mítosza. A Napon a formaszellemek feláldozzák étertestüket, a Holdon asztráltestüket, és ezáltal az emberi étertest és asztráltest első kezdeményeit hozzák létre. Az én létrejötte a Földön a lemúriai korban. Az atlantiszi idők folyamán az én megragadja az ember étertestét, asztráltestét és fizikai testét, és létrejön az érzőlélek, az értelmi lélek, a tudati lélek, a szellemén és az életszellem. A Golgotai Misztérium.

Ötödik előadás, *1908. március 16*……**75.old**.

A világfejlődés a Szaturnusz, a Nap, a Hold és a Föld útján. A korábbi állapotok megismétlése a földfejlődés kezdetén. Az ember mint elsőszülött, megelőzve az állatot, a növényt és az ásványt. A Föld mint hő-organizmus. A küklopsz-hőszerv. A fény és a levegő létrejötte. Levegő-rendszer és ideg-szubsztancia. Vízképződés a hang útján a szférák zenéje szerint. A fehérjeképződés az „anyag tánca" útján. A sejtek. Az érzékszervek megnyílása a Nap elválása után. Eleven és ásványi hő. A szilárd rész (hamu) beletagolódása az organizmusba a gondolat és a szó útján, ami már előbb jelen volt.

Hatodik előadás, *1908. március 24*……**89.old.**

Időbeli fordítottság a fejlődési állapotok megismétlésénél. A különböző rendszerek (vér-, ideg-, mirigy- és érzékszerv-rendszer) átalakulása a fejlődés folyamán. Személyiség-tudat a Földön ellen-

tétben a régi Hold-tudattal. Az utóbbi utóhangzása a germánságban (vérbosszú) és a zsidóságban (vér-csoportlélek, emlékezés a generációk útján). A régi Hold csoportlélek-tudata. A Hold mint a bölcsesség bolygója és a Föld mint a szeretet bolygója. A jövőbeni Jupiter bolygó. A bölcsesség szellemeinek és a szeretet szellemeinek ellentéte. Együttműködésük az emberi „individualitás" és a „személyiség" kialakításában az inkarnációkon keresztül. A bölcsesség szellemeinek felemelkedése a keringési idők szellemeivé. Krisztus mint Napszellem, mint „Misztikus Bárány" és mint „a Föld nagy áldozata". Az emberi test a bölcsesség szellemei és Jehova, a formák ura között, egyensúlyuk a Krisztus-lény útján. Az emberi test megnemesedése és spiritualizálása mint a „hús feltámadása". A szabadság mint a visszamaradt szellemek impulzusa. A szellem közössége mint hit a Jupiteren és mint a kereszténység értelme. Az Atlantisz utáni kultúrkorszakok. Világunk őskezdete az Ó- és Újtestamentumban. A kereszténység mint az emberiség vallása.

Hetedik előadás, *1908. április 13*.....**107.old.**

Ulfila püspök ezüst kódexe. Siegfried és a Krisztus-lény. Richard Wagner Parsifalja. A mai és az atlantiszi ember tudata. A régi mítoszok és mondák lényege. Az étertest különböző összefüggései a fizikai testtel az atlantiszi és a mai embernél. Beavatás a régi misztériumokban. A vallás lényege. Az étertest megújuló kilazulása és ennek következménye a modern ember számára. Egy pszichológiai könyv (Ebbinghaustól). Krisztus mint példakép az ősi idők emlékezetének újbóli megszerzésére és minden jövőbeli prófécia számára. A karácsonyi és a húsvéti ünnep szintézise. Az idegesség mint a szellemi világról való tudás elhárításának a következménye. A jövő Krisztus-eszménye.

Nyolcadik előadás, *1908. április 20*.....**125.old.**

Az ember fölé rendelt szellemi hierarchiák. Az angyal lénye. Feladata, hogy az ember védőszelleme legyen az ismételt inkarnációk során. Az arkangyal lénye. Működése népszellemként és egyéb

feladatai. Az őserők mint korszellemek, és működésük az Atlantisz utáni korszakokban, valamint az egyes emberekben. Giordano Bruno. A sátán a világ bitorló fejedelme, és Jehova mint jogos fejedelme. Az exuziák, a hatalmasságok. Krisztus mint az egész emberiség irányítója, akihez mindenkinek magának kell megtalálnia az utat.

Kilencedik előadás, *1908. május 13*.....**137.old.**

Az érzékfeletti világ közvetlen megtapasztalása (Atlantisz), és emlékezeti vallás (Atlantisz után). Mondák és mítoszok. A jóga létrejötte. Az ősök kultusza, és az ebből létrejött vallási rendszerek. A védanta filozófia, a héberek és az egyiptomiak rendszere. A görög vallási rendszer. A görög építészet. A gótika. A román építészet. A kereszténység. Jézus Krisztus alakja. A modern tudomány külsőségessé válása. Az étertest összefüggése a fizikai testtel a korábbi időkben, jelenleg és a jövőben. A szellemi halál. A kereszténység nagyobb minden vallásnál.

Tizedik előadás, *1908. május 16*.....**147.old.**

A teozófiai megismerés érzelmi felfogása. A magasabb lények, az emberek, az állatok és az elemi lények tagolódása. A gnómok. Az elemi lények tagolása a gnómokba, a sellőkbe, a tündérekbe és a szalamanderekbe. Az Ahasvérus-mítosz. A romlás tizenhat útja. Az állati csoportlelkek. Az elemi lények létrejötte és mibenléte, nevezetesen a szalamandereké. A majmok. A mai kor hanyatló jelenségei és a teozófia hasznossága.

Tizenegyedik előadás, *1908. június 1*.....**165.old.**

Az állati csoportlelkek. Az elemi lények létrejötte. A méhek és a tündérek. A mai tudomány és az elemi lények. A világlény és a világlélek elmélete. A csoportlelkek lénye. Az ember fejlődése a csoportlélektől az individualitásig. A régi tisztánlátó tudat és a pát-

riárkák kora. A zsidó és a keresztény tudat közötti különbség. A történelemtudomány mint *fable convenue*. Individualizálódási folyamat a középkorban (városalapítás). A matematikai igazságok általános elismertsége. Korábbi faji összefüggések és jövőbeni csoportlélek-szerűség. Az elemi lények (sellők és tündérek). Elemi lények a ló és lovasa között, valamint a pásztor és a nyája között. Az istenek és az emberek közötti különbség. A szimbolika lényege.

Tizenkettedik előadás, *1908. június 4*……..…..**179.old.**

Az elemi lények. Az állatok, a növények és az ásványok én-lelke a különböző síkokon. Az ember alvás közben. A fizikai test négy rendszere: érzékszervek, mirigyek, idegek és vér. A „fizikai" és az „ásványi" közti különbség. Az én és az asztráltest elválása a fizikai testtől és étertesttől az alvásban. A magasabb lények áthatják a fizikai testet és az étertestet. E lények részeinek leszakadása a hazugság következtében (fantomok), a helytelen szociális intézmények következtében (kísértetek), és a meggyőzési kényszer következtében (démonok). Az étertest kilazulása, és szellemiséggel, azaz, vallási és művészi képzetekkel való feltöltődése. Richard Wagner. Egy jelentős építész szavai (H.v.Ferstel). A pünkösd.

Tizenharmadik előadás, *1908. június 11*…….....**193.old.**

Az ember kapcsolata a szellemi lényekkel a művészetben. Az épület mint a magasabb lények étertestéhez való kapcsolódás (görög templom). A zene mint asztráltestükhöz való kapcsolódás. Harmonizálás és az emberi erők újrateremtése az alvásban. A térben lévő szellemi erők. Böcklin „Pieta" c. képe. A görög templom, az egyiptomi és a román építészet, a gótikus dóm. A szobrászat mint az étertest művészete, a festészet mint az érzőlélek művészete, a zene mint az értelmi lélek művészete, és a költészet mint a tudati lélek művészete. Példa Goethe Faustjából. Richard Wagner kijelentései a zenéről. Kísérlet Shakespeare és Beethoven egyesítésére. A kilencedik szimfónia. Richard Wagner művészi céljainak általános jellemzői. A művészet jelentősége a jövő teozófiai élete számára.

A profán építkezés művészi kialakítása pályaudvaroknál, és így tovább. A katakomba-keresztények, mint korunk szellemi törekvéseinek példaképei.